National
28 DE ANI
Cotidian fondat în 1997

Scris de **Nicholas Cezar**

2025-11-04

Capitala, pe mâna cui? 4 candidați și 0 soluții

De la „Spaima Metrorexului” la „Regina talk-show-urilor”, trecând și pe la „Liberalul de serviciu”, cursa pentru Primăria Capitalei arată mai degrabă ca o repetiție generală decât ca o competiție serioasă. Fiecare candidat promite schimbarea, dar toți vin cu aceleași rețete uzate, doar ambalate în alt logo de partid. În timp ce Băluță încearcă să urce o treaptă, Alexandrescu caută validare, Drulă vânează revanșa, iar Ciucu... o simplă bifă. Bucureștiul a ajuns scena pe care politicienii își exersează discursurile, nu locul pe care-l administrează.

Ce au făcut ei încât să merite votul nostru? Cu ce s-a remarcat fiecare în parte în ultimii ani? Exceptându-l pe candidatul PSD, care are experiență administrativă și, mai mult, a demonstrat, ridicând Sectorul 4, ceilalți s-au remarcat prin 1. Scandaluri, 2. Certuri, 3. Bârfe.

Hai, mai bine, să-i analizăm pe rând!

Băluță se distanțează de PSD

Daniel Băluță a reușit ceea ce puțini edili sector pot spune cu mâna pe inimă: a transformat Sectorul 4 într-o zonă care începe să arate a capitală europeană.

Infrastructura rutieră a fost serios îmbunătățită, au apărut parcări noi, iar proiectul privind eliminarea ghenelor publice din blocuri, unul dintre cele mai curajoase din ultimii ani, arată că se poate face administrație și cu cap. Berceni&area nu mai e o glumă de cartier, ci un exemplu de „se poate și altfel”.

Or fi șanse, dar și semnele de întrebare sunt destule. Unul ține de relația sa tot mai distantă cu PSD, partidul care l-a consacrat, dar al cărui logo, pe afișele sale, e micșorat până la dimensiunea unei pete roșii, de parcă ar fi scăpat din greșeală pe machetă. Ambiția de a fi „primar general independent din PSD” e interesantă, dar e și o jonglerie politică riscantă pe care o face Băluță.

Anca, primarul „Marș”

Anca Alexandrescu intră în cursă cu aplombul caracteristic și cu dorința declarată de a deveni a doua femeie primar în București, după Gabriela Firea. Ambiția nu-i lipsește, întrebarea e: ce o recomandă, concret, pentru funcția asta? În afara expunerii constante la televizor și a abilității de a transforma fiecare talk-show într-o tribună personală, bilanțul administrativ e subțire.

S-a urcat pe valul suveranist alimentat de victoria lui Călin Georgescu la „prezidențiale” și a profitat de haosul politic de după anularea rezultatelor din 2024. Are sprijinul AUR și al lui George Simion, dar e de văzut cât cântărește asta într-un oraș care, la ultimele alegeri, a transmis destul de clar că nu rezonează cu discursul naționalist-suveranist.

Poți fi un bun moderator de emisiune, poți să pui întrebări incomode, dar de aici și până la a gestiona un oraș de două milioane de oameni e o distanță pe care nici cel mai abil realizator TV n-o poate acoperi din vorbe. Așa, mâine-poimâine ne-am putea pomeni cu Mihai Gâdea că ridică pretenția să fie președinte, ferească Dumnezeu!

Ochii la ce pune la cale USR!

Cătălin Drulă, zis și „Spaima Metrorexului”, vine din zona tehnocrată a USR-ului și se mândrește cu imaginea de reformator necruțător. A dărâmat chioșcurile de la metrou, a promis curățenie în administrație și a amenințat, metaforic, că „demolează” și România, dacă nu se aliniază la rigorile sale. Pe urmă, în afară de câteva scandaluri interne și niște nelămuriri în ceea ce privește oarecșce documente de pe la M.T., cu nimic nu s-a remarcat.

Și, totuși, este favoritul presei aservite comenzilor venite pe axa Paris-Bruxelles. Când nu-i la Digi UM24, vorbește pe Antena 3 sau B1, alte vuvuzele ale rețelei soroșiste care controlează România. Atât de priceput lider este că a pierdut funcția de președinte al USR, deși părea că va concura singur!

Într-un oraș în care cetățenii vor drumuri fără gropi și transport public civilizat, discursul „vin rușii peste noi” s-ar putea să nu mai prindă.

Ciucu, liberalul de sacrificiu

Ciprian Ciucu, candidatul PNL, pare aruncat în luptă mai mult din datorie de partid decât din dorință reală de victorie. Liberalii sunt în „moarte clinică” de ceva vreme, dar au decis că trebuie, totuși, să bifeze prezența în competiție. Ciucu este „alesul”, probabil și „sacrificatul”.

Actual primar de sector a încercat să-și facă treaba decent, însă e greu să te afirmi într-un partid care pare mai preocupat să-și regleze conturile interne decât să câștige Capitala.

De ce l-au trimis, totuși, pe Ciucu în campanie? Poate pentru că, în lipsa altora mai vizibili, era singurul care putea fi convins să poarte steagul liberal fără să întrebe prea multe. Situația lui amintește de bancul cu vaca: „Dă lapte? Da! Și, atunci, de ce o vinzi? Ca s-o fac de râs”. Cam așa pare și candidatura lui Ciucu: o încercare onorabilă, dar cu final previzibil.

Toți cei patru candidați au un numitor comun: vor Capitala, înbă niciunul nu pare dispus să o înțeleagă cu adevărat. Unii o văd ca pe o rampă politică, alții ca pe un studio TV extins, alții ca pe o misiune personală. Iar bucureștenii, între timp, continuă să spere că, dincolo de sloganuri și promisiuni, vor avea măcar o dată de unde alege.